

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ ΟΔῳ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ, ΑΡ. 27

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἕως 1ης Ἰουλίου
Ἐν τῷ ἔσωτ. δρ., β. Ἐν τῷ ἔσωτ. γρ., γρ. δ.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ

ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προσλαλιά τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἡλείου κ. Γερρόπου, ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τὰ μέλη τῆς «Ἀναπλάσεως» κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Τμημάτων τοῦ Συλλόγου, τὴν τελεσθεῖσαν τὴν 16 Αὐγούστου. — Ἡ Τιμὴ, Δικαιώσεις αὐτῆς καὶ διακρίσεις, ὑπὸ Μιχ. Γ. Γαλανοῦ. — Δι τρεῖς κοινωνικαὶ τάξεις ἐν Ἑλλάδι. Θερησκευτικὴ αὐτῶν χωρικότης, ὑπὸ Πολυμέρου Γ. Συναδινοῦ. — Δι πᾶρ ἡμῶν μόνοναχίαι, ὑπὸ Μιχ. Γ. Γαλανοῦ. — Ὀλίγα τινα περὶ Διονῶ, καὶ Κλήρου, ὑπὸ Ν. Νικολαΐδου, ἱεροδικητοῦ. — Χρυσοστόμου περὶ τοῦ θνι. ἡ γυνὴ ἓνα μόνον ἄνδρα πρέπει νὰ λαμβάνῃ — Ποικίλα. — Οἱ διδάσκοντες εἰς τὰ λαϊκὰ σχολὰ τίς «Ἀναπλάσεως» κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. — Κυριακὴν Ἀποστολικήν καὶ Εὐαγγελικὴν ἀνάγνωσμα, ὑπὸ Κ. Δ. Διαληγά.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΙΑΣ

Κ. ΓΕΡΡΟΠΟΥ

ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΣΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

τὴν τελεσθεῖσαν τὴν 16ην Αὐγούστου.

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς χαιρετίζω καὶ εὐλογῶ τὰ συναχθέντα ἐπὶ σκοπῷ ἀγαθῷ εἰς τὸν ἐσχισκὸν τοῦτον ναὸν μέλη τῶν Τμημάτων τῆς «Ἀναπλάσεως» τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Εἰσθε ἀξία συγχαριτηρίων καὶ εὐλογιῶν, ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα, διότι καὶ σὺν ἐξελίξασθε τὴν ἀγαθὴν μερίδα, ὡς ἡ ἀγιωτάτη μήτηρ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἡς τὴν μήμηρ τῆς μεταστάσεως τελευτῶμεν σήμερον, ὡς ἡ Μαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, ἡ διὰ τοῦτο ἐπαινεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου, εἰπόντας, «Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο» ἥτις οὐκ ἀφαιρέθησεται ἀπ' αὐτῆς. Ἡ ἀκρόασις τοῦ θείου λόγου καὶ ἡ ὑπακοὴ εἰς αὐτὸν εἶνε ἡ ἀγαθὴ καὶ ἀναβαλὶς μερίς. Ἦκουσε καὶ ὑπήκουσεν ἡ Μαρία καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, ὁπότε ἡ σάσα εἰς τὸ μέγα τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως μυστήριον.

καὶ μακαρίζεται ὑπὸ πασῶν τῶν γενεῶν. Ἦκουσε καὶ ὑπήκουσεν καὶ ἡ συνώνυμος ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, καὶ διὰ τοῦτο ἐκτίσαστο ἀναβαλόμενον αἰώνιον μακαριότητα. Ὁμοίως πρὸς τὰς ἀγίας ταύτας γυναῖκας ἐμακάρισεν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντας αὐτόν. Μακαρίζω λοιπὸν μετὰ τοῦ Σωτῆρος, ὡς εἰς τῶν ταπεινῶν ἀναιμωμένων αὐτοῦ, μακαρίζω καὶ ἐγὼ σήμερον καὶ εὐλογῶ πάντα τὰ συναχθέντα ἐνταῦθα καὶ τὰ πανταχοῦ μέλη τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως», διότι ὡς κύριον σκοπὸν αὐτῶν ἐξελέξαντο σήμερον ἐν μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν ἀγαθὴν καὶ ἀναβαλόμενον μερίδα, τὴν ἀκρόασιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ὑπακοὴν εἰς αὐτόν.

Χαίρω καὶ συγχαίρω μετὰ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως», διότι βλέπω εὐλογουμένον καὶ ἐπεκτείνόμενον τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ γινόμενον ἄξιον τῶν εὐλογιῶν καὶ τῶν συστάσεων τῆς Ἐκκλησίας. Καταμχθεὶς πρὸ δωδεκαετίας καὶ ἐγὼ μεταξὺ τῶν μελῶν καὶ χρηματίας σύμβουλος τοῦ τότε ἀρτισυστάτου Συλλόγου εὐφραίνομαι σήμερον βλέπων πραγματοποιουμένης τὰς ἐξ αὐτοῦ προσδοκίας μου. Γνωρίζομεν πάντες ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶνε καλὸς ὁ σκοπὸς Σωματείου τινός, ἀλλ' ὅτι πρέπει καὶ καλῶς καὶ μετὰ ζήλου νὰ ἐπιδιωχθῇ, ὅπως δὲν εἶνε ἐκ τῶν εὐκόλων πραγμάτων. Χάριτι θείᾳ δωδεκαετὴς πορεία ἐδίκαίωσεν ἐκτοτε τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐστήριξεν ἐπὶ τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως». Ὁ σκοπὸς τοῦ Συλλόγου ἐπεδίωχθη μετὰ ζήλου καὶ συνέσεως καὶ ἰδοὺ μαρτυροῦντι τοῦτο οἱ καρποὶ αὐτοῦ, ἐπεύχεται δὲ νὰ πλεονάσῃ εἰς τὸ μέλλον πρὸς πλείονα ὠφέλειαν. Ἡ σύμπραξις μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ σύμπραξις Λαϊκῶν Τμημάτων καὶ Σχολῶν, ὑπὸ τὴν

ματικά χρίσματα, ἄτινα παρ' αὐτοῦ λαμβάνομεν, ὅτι ἐρχομεν ἐν τῷ μέλλοντι τὴν τελείαν ἑωσιν· μετὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ τῶν τέκνων τ' οὗ Θεοῦ. ²¹ Ἰβρὰ δέ, ἐπειδὴ ἤθελον νὰ ἀποφύγωμ' τοῦ νὰ σὺς λυπηθῶ, ἐλέγχων πάντας καὶ ἀποκρίπτων ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑποβάλλων εἰς πονηρὰς τοὺς μεταξὺ σας πειρασμούς, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, ἣ ὅποια εἶνε ὁ ἀληθὴς λόγος, ὡς γνωρίζει ὁ πεντηκώστης Θεός, τὸν ὅπου ἐπικαλοῦμαι μάρτυρα τῶν ἀπακούων τῆς ψυχῆς μου, διὰ τὴν αἰτίαν, λέγω, ταύτην ἀνέβηλον τὸ ταξιδεῖόν μου, καὶ δὲν ἦλθον ἀκρίμῃ εἰς τὴν Κέρνθον. ²² Διὰ τῶν λόγων μου ἔτι τούτων τῶν δηλούμενων τὴν ἀποστολικὴν ἐξουσίαν μου εἰς τὸ νὰ τιμωρῶ τοὺς ἀμαρτανόοντας δὲν θέλω νὰ σὺς περυστήσω, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἀπόστολοι εἰμὶθα αὐθάριτοι κύριοι τῆς πίστεώς σας· ὅχι, ἡμεῖς εἰμὶθα μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν χάριν σας· μεταχειρίζομεθα δὲ λαὸν τὴν ἐξουσίαν μας κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργίζομεθα μὲ σὺς πρὸς ἀνθρώπων σας καὶ χάριν σας· διότι διὰ τῆς πίστεώς σας διατελεῖτε ἱστάμενοι, ἥτοι, διότι ἐξανακαυθεῖτε πιστεύοντες, διὰ τοῦτο διατηρεῖτε τὴν χάριν καὶ τὴν χάριν τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. ¹ Ἐκκαρὰ δὲ κατ' ἐμμενόν τὴν κρίσιν καὶ ἀποφασίν ταύτην, νὰ μὴ γίνω ἡλίαν αἵτιος λύτης πρὸς σὺς ἐρχόμενος εἰς Κέρνθον, πρὶν μετανοήσωσιν οἱ ἀμαρτησάντες, ἅφου σὺς ἐλύθησαν πρότερον ἐλέγχας διὰ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς μου. ² Διότι, ἐὰν ἐγὼ σὺς λυπῶ, βιάσιώθητε, ὅτι τὸ κάμνω πρὸς διόρθωσίν σας, ἐπειδὴ σὺς ἀγαπᾶτε· βιάσιώθητε, ὅτι ἐκείνος μὲ εὐφραίνει, ὅστις λυπούμενος τὴν κατὰ Θεὸν λύπην ἐκ τῶν ἐλέγχων καὶ τιμωριῶν μου μετανοεῖ. ³ Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο σὺς ἐγγραψα τὴν πρώτην μου ἐλεγκτικὴν ἐπιστολήν, διὰ νὰ διορθωθῆτε, ὥστε, ὅταν ἔλθω, νὰ μὴ λυπηθῶ ἀπὸ σας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ χρίσω· σὺς ἐγγραψα δὲ οὕτω, διότι ἔχω πεποιθῆσιν δι' ὅλους σας, ὅτι ἡ χάρις μου εἶνε χρίσθ' ὅσας· καθὼς δηλαδὴ ἐγὼ χρίω διὰ τὴν μετανοήσαν καὶ διόρθωσιν τῶν μεταξὺ σας ἀμαρτησάντων, οὕτω χάρις εἶνε πάντας ἡμεῖς, διότι καὶ ἐγὼ χρίω. ⁴ Διότι σὺς βιάσθητε, ὅτι σὺς ἐγγραψα τὴν πρώτην ἐπιστολήν μου εὐρισκόμενος εἰς πολλὰν θλίψιν καὶ ἔργον· μεγάλως ἐστενοχωρήμενον τὴν καρδίαν μου καὶ γυνὴν πολλὰ διὰκονον, καὶ σὺς ἐγγραψα· ὅχι μὲ τὴν τελείαν σκοπὸν νὰ σὺς λυπήσω, ἀλλὰ διὰ νὰ σὺς φέρω διὰ τῆς λύτης εἰς συνίεσθιν, καὶ διὰ νὰ σὺς κάμω νὰ γνωρίσῃτε τὴν ὑπερβολικὴν καὶ περισσὴν ἀγάπην, τὴν ἁπλὴν τρέψιν πρὸς σὺς.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 30ης Αὐγούστου 1898

Ἰκεόμενον

Ἰππεν ὁ Κύριος τὴν παρβολὴν ταύτην· ἀμειώθη ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλεῖσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους. Καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθαι. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Βίπατε τοὺς κεκλημένους· Ἰδοὺ, τὸ ἔσπετόν μου ἡτοίμασα, οἱ κυρτοὶ μου καὶ τὰ σκευὰ ταθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπήλθον, ὁ μὲν εἰς τὴν εἴσιν ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὤργισθη καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπέκτεινεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἔξω. Πορεύσατε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ σαρὰς ἀνέστητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Βισελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδοθιμὸν ἐνδυμὲ γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἥταίρε, πῶς εἰσῆλθες ὧς μὴ ἔχων ἐνδυμὲ γάμου; Ὁ δὲ ἐφωκώθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Διήσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ ποδὰς, ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐβάλλετε εἰς τὸ σκῆτος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλυθμός καὶ ὁ βρονθὴς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γὰρ εἶσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. (Ματθ. κβ' 2—14.)

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Ἰππεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παρβολὴν· Ὁ Θεός, ὁ βασιλεὺς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἀμειώθη μὲ ἄνθρωπον βασιλέα, ὅστις εὐφρανται ἐν τῇ γάμῳ διὰ τὸν υἱόν του. Ἰπρὸ καιροῦ εἶχε πολλοὺς προσκεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ ὅτε ἐφύλαττον ὁ καιρὸς, ἐπεμψε τοὺς δούλους του νὰ τοὺς καλέσουν ἐκ νέου· ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἤθελον νὰ ἔλθουν. Ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τρίτην φορὰν ἀπέστειλεν ἄλλους πάλιν δούλους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔλεγεν· Ὡ δούλοι μου, καλέσατε πάλιν ἐκείνους, τοὺς ὁποίους καὶ ἄλλοτε πολλὰς φορές ἐκάλεσα, καὶ εἶπατε

πρὸς αὐτοὺς ἐκ μέρους μου· Ἐλθετε εἰς τοὺς γάμους· σὺς προσκαλεῖ ὁ βασιλεὺς· ἡτοίμασα, λέγει, τὴν τράπεζάν μου· οἱ ταῦροι μου καὶ τὰ ἄλλα ζῶν, τὰ ὅποια ἐπλήθυνον ἔγω· θρέψω, εἶνε σπαργμένα, καὶ πάντα τὰ ἄλλα χρεώδη διὰ τὴν τράπεζάν ἐπὶ ἐτοιμῇ· προσέλθετε. Τοιαύτην νέαν προσκλησίν ἐκχευε διὰ νέων δούλων του πρὸς τοὺς πάλιν προσκεκλημένους ὁ βασιλεὺς· ἀλλ' αὐτοὶ ἐμίλησαν καὶ ἔλθον ἄλλοι μὲν εἰς τὸ χρεώδην του, ἄλλοι δὲ εἰς τὸ ἐμπόριόν του· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπίσταν τοὺς δούλους τοῦ βασιλέως καὶ ἄλλους ἐκακοποιῶσαν ὑβριστικῶς καὶ ἄλλους ἐσκότωσαν. Ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκείνος ἤκουσε τὰ γενόμενα, ὤργισθη καὶ ἐπεμψε τὰ στρατεύματά του καὶ κατέστρεψε τοὺς κακοῦργους ἐκείνους καὶ ἔκαυσε τὴν πόλιν των. Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους· Ὁ μὲν γάμος εἶνε ἔτοιμος· ὁλλ' οἱ προσκεκλημένοι εἰς αὐτὸν ἦσαν ἀνάξιοι· ὑπάγετε λοιπὸν ἔξω εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν καὶ προσκαλέσατε ἐδῶ εἰς τοὺς γάμους ὅσους ἠθέλητε συναντῆσαι ἐκεῖ. Οἱ δούλοι λοιπὸν ἐκείνοι ἐξῆλθον εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ὅσους εὗρον, κλοῦς καὶ κακοὺς, πάντας τοὺς συνήθροισαν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ γάμου, ἣ ἐπὶ ταῖς ἐγχεῖς γεμάτῃ ἀπὸ συνδοτήματός. Ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς ἦλθε νὰ ἐπιθεωρήσῃ τοὺς κεκλημένους εἰς τὴν τράπεζάν του, εἶδεν ἐκεῖ ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὅστις δὲν ἦτο ἐνδοθιμὸς μὲ κατὰλληλον φόρεμα διὰ τοὺς γάμους· καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Σύντροφε, πῶς ἦλθες ἐδῶ μέσσω χωρὶς νὰ ἔχῃς κατὰλληλον διὰ τὸν γάμον ἐνδυμὴν; Καὶ αὐτὸς ἐσώπησεν, καὶ δὲν εἶχε τί νὰ εἴπῃ. Ἰππεν δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑπηρέτας του· Δεῦτε τὰς χεῖρας του καὶ τοὺς ποδῆς του, καὶ ἐβάλλετε αὐτὸν εἰς τὰς μακρὰν ὑπ' ἡμῶν πολλὴ σκτείναν φυλάκας, ὅπου οἱ φυλακισμένοι ὁρᾷ κλαίον καὶ ὁρᾷ τρίζον βασιλεῖς· μνημονοῦντες τοὺς ὁδόντας των· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ποιησὲν κλήθη, ἀλλὰ δὲν ἐφύλαξεν τὴν νύκτιν· ἀπὸ τῆς προσκλησεως· διότι ἔλγον ἀπὸ τοὺς πολλοὺς προσκεκλημένους δεκνύονται ἐκλεκτοὶ καὶ ἄξιοι τῆς μερίτης τῆς χάριτος, ἣ ὅποια προσφέρεται εἰς αὐτοὺς.

II ἔννοια τῆς παρβολῆς ἐν προσευχῇ.

Ἐν τῇ παρβολῇ σου ὦν γάμων βλέπομεν τὴν ἐκτενέτητά σου, Κύριε, πρὸς τὰ λογικὰ πλάσματα σου καὶ τὴν ἀπόνοιαν καὶ ἀχαριστίαν τινῶν ἐξ αὐτῶν. Ἀξίωσον μας νὰ ἀναπτύξωμεν ἡμεῖς εὐγνωμῶνα πρὸς σὲ διόλυσιν ἀνταξίαν τῆς ἀγαθότητός σου. Ὁ βασιλεὺς τῆς παρβολῆς εἶνε ὁ πατήρ σου· ὁ υἱὸς σου εἶσαι σὺ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· οἱ γάμοι εἶνε ἡ μυστικὴ ἑνωσις σου μὲ τὰς ψυχὰς τῶν γεννησάντων ὁδῶν σου· δούλοι πρῶτοι καλοῦντες εἰς τοὺς γάμους σου· τὰς γενεάς εἶνε οἱ πρὸ τῆς ἐπιφανεῖας σου προφῆται· δούλοι δεῦτεροι εἶνε ὁ πρὸ δρομὸς σου καὶ οἱ ἀπόστολοί σου, καὶ οἱ γνήσιοι διάδοχοι αὐτῶν· προσκεκλημένοι πρῶτοι εἶνε οἱ τῆς μέσης καὶ ἀνω τάξεως Ἰβραῖνοι. Ἐκ τούτων οἱ μὲν τῆς μέσης τάξεως προετίμησαν τὰ κτήματα καὶ τὰ χοίμικτα, τὰ γίνα ταῦτα λαχόντες, ὑπὲρ τὰ λαχόντες τῆς βασιλείας σου· Ἰππαι ἡμεῖς, Κύριε, τῆς τοιαύτης πείσεως. Οἱ δὲ τῆς ἀνωτάτης τάξεως ἰσχυροὶ καὶ γρημικτοὶ καὶ φαρμακοὶ· ὅχι μόνον ἐν ἐξῆλθῃ τὴν μακρὴν προσκλησίν σου, ἀλλὰ καὶ ὕβρισαν ἡ ἐφύλαττον τοὺς καλοῦντας αὐτοὺς δούλους σου. Ἰππαι ἡμεῖς, Κύριε, τῆς τοιαύτης κακουργίας. Στεκεται μετὰ τοῦ βασιλέως πατρός σου εἶνε τὰ ρωμαϊκὰ. Ἄτινα κατέφραζον ἡ κατεδουλοῦσαν τοὺς προσηγορευμένους καὶ χριστιανικόνους καὶ ἔκαυσαν τὴν πόλιν αὐτῶν. Φωτίε με, Κύριε, νὰ κατανόωμεν, ὅτι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἀγνοούντων σε, ἐκτελοῦσιν ἐν ἀγνοίᾳ τὴν πάλαιας τὰς ἀποφάσεις τῆς δικαιοσύνης σου. Οἱ δεῦτεροι κεκλημένοι εἶνε ἡ τελευταία τάξις τῶν Ἰβραίων καὶ οἱ Ἰβνίκαι, οἵτινες ἀπεβίβησαν τὴν προσκλησίν σου, μεταξὺ τῶν ὁποίων συναριθμοῦνται καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν καὶ ἡμεῖς. Εὐδοκῶμεν, Κύριε, νὰ κατανόωμεν ἡ πόρτα εἶνε ἡ πρὸς ἡμᾶς τιμὴ καὶ εὐεργεσία σου· ἡ ἐκ τῆς κλήσεως ταύτης. Ὁ μὴ ἔχων ἐνδυμὲν γάμου εἶνε ὁ τολμῶν νὰ πλησιάσῃ τὰ μυστήρια σου ἀνευ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως καὶ χωρὶς νὰ λήθῃ τὸ ἐνδυμὲν τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν του καὶ τῆς χάριτός σου. Εὐδοκῶμεν, Κύριε, νὰ προτερηθώμεθα ἡμεῖς εἰς τὸ μυστήριόν σου ἀξίως, ἐνδοθιμὸν τὸ ἐνδυμὲν τῆς ἀφέσεως καὶ χάριτός σου διὰ τῆς μετενοίας μας καὶ ἐξομολογήσεως. Ἡ δέσμευσις καὶ φυλάκισις τοῦ μὴ ἔχοντος ἐνδυμὲν γάμου, ἡ γενομένη ὑπὸ τῶν διακόνων, σημαίνει τὴν εἰς θάνατον καταδικὴν τοῦ ἀμετανοήτως προτερηθέντος εἰς τὰ θεῖα μυστήρια σου καὶ τὴν μετὰ τὴν κρίσιν ἀπώγαγν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἁγνῶν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. Ἰππαι ἡμεῖς, Κύριε, τῆς φοβερᾶς ταύτης καταδικῆς, καὶ ἀξίωσον τὴν ψυχὴν μας νὰ σὲ λαχρήσῃ πλέον πρὸς πᾶσα νύμφην τὸν νομίζον τῆς, καὶ ἐνίσχυτὴν μας νὰ σπεύσωμεν νὰ ἐνδοθώμεν καὶ νὰ φυλάξωμεν ἀσπίλον τὸ ἐνδυμὲν τοῦ γάμου, διὰ νὰ κριθώμεν ἄξιοι νὰ εἰσιέλθωμεν εἰς τὸν νομυρὸν σου. Ἀμήν.

Κ. Α. Δεσπότης

Τύπος Ἰωάννου Νικολαΐδου.